

Slovo Života – pro život

Rok sv. Pavla – apoštola národů.

Heslo: Je tu rada parádní: Kdo stojíš, tak nespadneš!

1. března 2009 – 1. neděle postní

Texty: Gn 9,8 -15 / 1 Petr 3,18 – 22,1 / Mk 1,12 - 15

Slova svatého evangelia podle Marka:

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se věřte evangeliu.“

Četli jsme slovo Boží – chvála Tobě Kriste!

Myšlenky z Božího Slova:

1. čtení ...*Hospodin: uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky....* Mám nějaké smlouvy? Jak je dodržuji?

Žalm: Všechno tvé jednání, Hospodine je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.

2. čtení *Ne, že by křest smýval špínu z těla, ale vyprošuje nám, aby bylo čisté naše svědomí....* Jaké je mé svědomí? Zpytují ho? Snažím se ho dávat do souladu s Boží smlouvou?

Evangelium ...*Obráťte se a věřte evangeliu....* Jaký je můj osobní postoj k této Kristově větě? Chci se obrátit, změnit svůj život nebo mě to stačí tak jak to je? Dostanu se s tím jak žiji do nebe?

Učící se církev: *Kajičnost a postní doba* (na začátek postní doby) **KKC 640,1095,1438;** a) ráz postní doby: příprava na Velikonoce obnovou křtu a pokáním; b) kajičnost, půst: nutnost a způsob; c) velké myšlenky postní (postní preface); d) kající pobožnosti

Výzva ke kajičnosti skrze obrácení.

Po čtyřiceti dnech očisty skrze potopu nabízí Bůh lidem ve smlouvě s Noemem nový začátek. Noe a jeho rodina byli zachráněni, ale také oni byli vodou odděleni od všeho, co museli zanechat a od čeho by se vlastními silami nedokázali odtrhnout. Byl to pro lidstvo nový začátek. I církev je taková archa, která je výzvou pro všechny lidi, že v **životě každého člověka přijde chvíle, kdy bude od všeho oddělen.** V těchto čtyřiceti dnech nám nabízí možnost nového začátku.

Postní obnova může pro každého znamenat něco jiného. Můžeme se postit od jídla, můžeme konat půst očí, které nemusí vidět všechno, co se nabízí, půst jazyka, který může umožnit více naslouchat, půst od zvědavosti, která rozptyluje, půst od posuzování druhých, které naleptává vzájemné vztahy, půst od počítače, novin a televize, jestliže už jsou to bůžkové, kterým obětujeme příliš mnoho času, půst od zbytečně rychlé jízdy; můžeme věnovat větší pozornost svědomitému plnění povinností v zaměstnání i v rodině, být pozornější k tomu, co od nás právem očekávají a potřebují naši bližní, dát větší prostor setkání s Pánem v modlitbě. Účast na kající pobožnosti by nás měla disponovat ke klidné a poctivé svátosti smíření.

V době normalizace varoval inspektor na školení učitele: „Nesmíte dopustit, aby chodily děti do náboženství, ani jeden rok. Už to z nich nikdo nevymaže!“ A to platí i tenkrát, když s dítětem projdeme křížovou cestu: Pilát — politik, který jedná nespravedlivě, aby si udržel svůj post, a myslí si, že má moc; Ježíš, který na sebe bere vinu druhých; pády, které pocházejí z lehkovážných slibů, ze spoléhání na sebe a z pýchy; překonaná lhostejnost Šimona; vynalézavost lásky statečné Veroniky i plané bědování žen... Kdo to všechno jednou prožije, může znovu hřešit, ale už je to jiný člověk, ví, že je hříšník, který potřebuje vykoupení, ale ví také, že všechnu svou tíhu může svěřit Božímu milosrdenství. Poznání hříchu nás nemá vést k malomyslnosti, ale k ještě větší snaze přimknout se ke svatému a milosrdnému Bohu, který nám ve svém Synu na kříži otevírá svou náruč.

Jeden kněz při ohláškách v poloprázdném kostele po nedělní mši svaté řekl tuto větu: „Příští neděli vám řeknu, co mi řekl ďábel.“ Příští neděli přišlo tolik lidí do kostela, že se tam nemohli vlézt. Kněz začal svou promluvu větou: „Minulu neděli jsem Vám slíbil dnes říct co mi řekl ďábel – bylo vás tu pár a dnes je vás mnoho. Co Vám skrze mne říká Bůh, to zajímá čím dál méně lidí. Ale co mi řekl odpůrce Boží, otec lži... to chcete slyšet, na to jste zvědaví. To je velká bolest Vašeho duchovního otce. Obráťte se a věřte evangeliu. Jediné povolené sobectví Bohem je kajicnost. Sv. Efrém to vložil do modlitby: „Pane, dej ať vidím hříchy své a nesoudím bratra svého, neboť tys blahoslaven navěky.